

पुरुमीळहाजमीळ्हौ सौहोत्रौ। अश्विनौ। त्रिष्टुप्

तं वां रथं वयमद्या हुवेम पृथुज्रयमश्विना संगतिं गोः।

यः सूर्या वहति बन्धुरायुर्गिर्वाहसं पुरुतमं वसूयम्॥ ४.०४४.०१

अश्विना- प्राणेशनशक्तिभूतौ। पृथुज्रयम्- महावेगम्। गोः सङ्गतिम्- रश्मिमन्तम्। गिर्वाहसम्- मन्त्रवाहकम्। पुरुतमम्- अतिशयेन प्रभूतम्। वसूयम्- सम्पत्कामम्। वाम्- युवयोः। रथम्- लक्ष्यप्रापकरंहणप्रतीकं वाहनम्। रथी ऋतस्य नो भवेति श्रुतेः ऋतं रथः। वयम्। अद्य- इदानीम्। हुवेम- आह्वयामः। यः। बन्धुरयुः- आधारभूतकाष्ठयुक्तः। सूर्या- उषसं विद्याम्। वहति तं हुवेम ॥१॥

युवं श्रियमश्विना देवता तां दिवो नपाता वनथः शचीभिः।

युवोर्वपुरभि पृक्षः सचन्ते वहन्ति यत्कुकुहासो रथे वाम्॥ ४.०४४.०२

युवम्- युवाम्। अश्विना- हे प्राणेशौ। देवता- देवौ। दिवो नपाता- दिव्यौ। श्रियम्- लक्ष्मीम्। शचीभिः- प्रज्ञाभिः। वनथः- उपासध्वे। यत्- यदा। कुकुहासः- मुख्या अश्वाः प्राणाः। रथे- लक्ष्यप्रापकरंहणप्रतीके वाहने। रथी ऋतस्य नो भवेति श्रुतेः ऋतं रथः। वाम्। वहन्ति। तदा। युवोः- युवयोः। वपुः- देहम्। पृक्षः- सोमाख्यमन्नम्। अभि सचन्ते- आभिमुख्येन सङ्गच्छन्ति ॥२॥

को वामद्या करते रातहव्य ऊतये वा सुतपेयाय वार्कैः।

ऋतस्य वा वनुषे पूर्व्याय नमो येमानो अश्विना ववर्तत्॥ ४.०४४.०३

कः। रातहव्यः- दत्तहविष्कः। वाम्- युवयोः। अद्य- इदानीम्। ऊतये- रक्षायै। सुतपेयाय- रसानुभूतये। अर्कैः- मन्त्रैः। करते- स्तुतिं करोति। पूर्व्याय- पुराणाय। ऋतस्य। वनुषे-

सम्भजनाय । नमो येमानः- नमस्कारं कुर्वाणः । कः । अश्विना- अश्विनौ । ववर्तत-
आवर्तयेत् ॥३॥

हिरण्ययेन पुरुभू रथेनेमं यज्ञं नासत्योप यातम् ।

पिबाथ इन्मधुनः सोम्यस्य दधथो रत्नं विधते जनाय ॥ ४.०४४.०४

हिरण्यनेन- ज्योतिष्मता । रथेन । पुरुभू- बहुधा भवन्तौ । नासत्या- सत्यस्वरूपावश्विनौ । यज्ञम् ।
उप यातम्- आगच्छतम् । मधुनः- मधुरम् । सोम्यस्य- रसम् । पिबाथः- अनुभवथः । विधते-
परिचरते । जनाय- विशे । रत्नम्- रमणीयं भावनम् । दधथः- धारयथः ॥४॥

आ नो यातं दिवो अच्छा पृथिव्या हिरण्ययेन सुवृता रथेन ।

मा वामन्ये नि यमन्देवयन्तः सं यद्दे नाभिः पूर्व्या वाम् ॥ ४.०४४.०५

हिरण्ययेन- ज्योतिष्मता । रथेन- वाहनेन । दिवः- नभसः । पृथिव्याः- भूम्याश्च । नः- अस्मान् ।
अच्छा- अभिलक्ष्य । आ यातम्- आगच्छतम् । यत्- यदा । वाम्- युवाम् । पूर्व्या- पुराणी ।
नाभिः- बन्धिका कुम्भकभूतसावित्री । सं ददे- संबध्नाति । तदा । अन्ये- इतरे ।
अध्यात्मसाधनविरोधिभूता अन्तराया इति भावः । देवयन्तः- द्योतनशक्तीर्बद्धुमिच्छन्तः । वाम्-
युवाम् । मा नि यमन्- मा नियमनं कुर्वन्तु ॥५॥

नू नो रयिं पुरुवीरं बृहन्तं दस्त्रा मिमाथामुभयेष्वस्मे ।

नरो यद्वामश्विना स्तोममावन्सधस्तुतिमाजमीळ्हासो अगमन् ॥ ४.०४४.०६

नु- क्षिप्रम् । नः- अस्माकम् । बृहन्तम्- महतीम् । पुरुवीरम्- प्रभूतवीर्यसम्पन्नम् । रयिम्-
दानयोग्यसम्पदम् । उभयेषु- अभ्युदयनिःश्रेयसपरेषु । अस्मे- अस्मासु । दस्त्रा- दर्शनीयावश्विनौ ।
मिमाथाम्- कुरुतम् । अश्विना- हे अश्विनौ । यत्- यदा । वाम्- युवयोः । स्तोमम्- मन्त्रम् । नरः-
मनुष्याः । आवन्- प्राप्नुवन्ति । तदा । अजमीळ्हासः- अजायमाने आत्मनि रममाणा उपासकाः ।
सधस्तुतिम्- युवयोः सहस्तुतिम् । अगमन्- प्राप्नुवन्ति ॥६॥

इहेह यद्वा समना पपृक्षे सेयमस्मे सुमतिर्वाजरत्ना।

उरुष्यतं जरितारं युवं ह श्रितः कामो नासत्या युवद्रिक् ॥ ४.०४४.०७

पूर्वं व्याख्यातम् (४.४३.०७) ॥७॥

Dr. Rangraji